

og Viborg i nord. På Sjælland har de fleste kommuner oplevet en høj eller forholdsvis høj befolkningsvækst. Væksten er i de seneste år spredt længere ud fra hovedstadsområdet, hvor væksten har været mere moderat. Enkelte af forstadskommunerne har også oplevet befolkningsfald.

Det er dog primært udkantkommunerne, der udsættes for befolkningsstilbagegang. Denne tendens er også blevet forstærket i de seneste syv år, hvor 29 kommuner har oplevet et fald, mens det i den forudgående femårs periode drejede sig om 18 kommuner.

Den regionale befolkningsudvikling afhænger i høj grad af de indenlandske flyttemønstre. Figur 3.3 viser den samlede nettotilflytning fordelt på kommuner. Heraf ses det også, at det østlige Jylland, næsten hele Sjælland og for den seneste periode også det meste af Fyn har oplevet

en nettotilgang af indbyggere. Tilgangen har været højest på den del af Sjælland, der ligger længst væk fra København, hvilket formentlig skal ses i sammenhæng med stigende boligpriser i hovedstadsområdet frem til 2007, samt at hele Sjælland i dag udgør et sammenhængende pendlingsområde med København, jf. figur 2.1 i kapitel 2.

Samtidigt kan der observeres nettoaflytning for de fleste kommuner i Nord-, Vest- og Sønderjylland. Mange af disse kommuner har oplevet, at de uddannelsessøgende unge i del tilfælde ikke flytter tilbage til den tidligere bopælskommune efter endt uddannelse. Enkelte udkantkommuner som Norddjurs og Guldborgsund har dog i den seneste periode oplevet nettotilflytning. Denne kan dog endnu ikke aflæses i befolkningsudviklingen. jf. figur 3.2